

Τέλος πάντων διελύθη ή ἐν Κερκύρᾳ Βουλὴ καὶ νέα ἄλλη συνεκλήθη ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἑνόσως. Καὶ βλασφημία μὲν θὰ ἦτο εἴ τις ποτὲ καὶ ὑποψίαν συνελάμβανεν δτι διμόφηρος δὲν θὰ εἶναι η ὑπὲρ αὐτῆς εὐγὴ τῶν ἀδελφῶν Ἐπτανησίων· πάλιομεν δικαὶος ὑπὸ ἀνυπομονησίας, ἥσως οὐ διπασθῶμεν αὐτοὺς καὶ ὡς μέλη τῆς αὐτῆς πολιτείας.

Ο πρέσβυς τῆς Δανίας μετέβη εἰς Κέρκυραν.

Ο στρατηγὸς Καλλέργης στέλλεται περὶ τῆς κυβερνήσεως, ὅπως συνοδεύσῃ τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν βραχίονα.

Οι Μεξικανοὶ ἀνηγγέρευσαν αὐτοκράτορας αὐτῶν τὸν ἀρχιδοῦκα Μαξιμιλιανὸν τῆς Αὐστρίας ἀλλ' ἀγνωστον ἔτι διέχθη.

Ο πρὶν μὲν βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος νῦν δὲ τῶν Ἑλλήνων μετεφράζετο γαλλιστὶ *roi de Grèce* ή *roi des Grecs*· ἀλλ' ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐξέφρασε πρὸς τὰς τρεῖς δυνάμεις τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λέγεται καὶ γαλλιστὶ, κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως, *roi des Hellènes*. Ή ἐπιθυμία εἰσπρούσθη, καὶ, ὡς λέγεται, ἐγένετο ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον.

Ως πρὸς τὰ Πολωνικὰ αἱ τρεῖς δυνάμεις, ἦτοι η Ἀγγλία, η Αὐστρία καὶ η Γαλλία, συνεκέρασαν, ὡς λέγουσιν αἱ Γάλλοι, τὸν οἶνον αὐτῶν μετὰ τὴν ἐντονον καὶ ἀξιοπρεπῆ ἀπάντησιν τῆς Ρωσίας. Δὲν πρόκειται λόγος περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Πολωνῶν, τὴν ὁποῖαν ἐπιθυμοῦμεν ὡς καὶ πάντων τῶν δούλων θενῶν· ἀλλ' η ἐπέμβασις τῶν δυνάμεων τούτων ἦτο τοικύτην, ὁποίαν βεβίως δὲν θὰ ἐδέχοντο ἀν ἐγένετο παρ' ἄλλων πρὸς αὐτάς. Όπωσδήποτε, καὶ πρὶν εἶπομεν καὶ στήμερον λέγομεν, δτι διόλεμος εἶναι ὅλως ἀπίθανος.

Η *Palleyresola* γράφει τὴν 7 τοῦ μεσοῦντος τρύτα·

« Καθ' ἐκάστην ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης δτι καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐπικρατεῖ τάξις καὶ ἡσυχία· ἀλλ' ὅσον συνετὸν καὶ ἐπιθυμητὸν εἶναι νὰ ἐπικρατῇ τάξις καὶ ἡσυχία, ἐπὶ τοσοῦτον δυστυχῶς ἀπέχομεν τῆς ἀληθείας. Διεπαρμένοι φυλάσσοι κατὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ ὑποθαλπόμενοι ὑπὸ πολιτικῶν φατρικοτῶν διαπράτουσι τὰ αἰσχυστα. Οἱ φόνοι, αἱ κλοπαὶ, αἱ ἀρπαγαὶ καὶ αἱ λεηλασίαι δὲν ἔξελιπον ἀπὸ πολλὰς ἐπαρχίας».

Ο Morning Post (ἐφημερὸς τοῦ Λ. Πάλμερστων)

λέγει δτι ἡ βραδύτης εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ νέου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος προῆλθεν ἐκ πολλῶν δυσκολιῶν, τὰς ὅποιας ἐπρεπε νὰ ὑπερβῶσιν αἱ δυνάμεις. Βεβαιοὶ δὲ δτι « θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς διοικήσεως αὐτοῦ θέλει ἔχει ὁ βασιλεὺς, τὴν ἐμπιστούντην εἰς τὸν ἐλληνικὸν λαόν.» Προστίθησι δὲ καὶ ταῦτα· « Οἱ ὑπήκοοι τοῦ Οθωνος πικρεπονοῦντο ἐπὶ πολὺν χρόνον δτι δὲν ἐδοκιμάσθησάν ποτε· διὰ τοῦτο ὁ νέος βασιλεὺς ἔδειξεν δτι θέλει νὰ δοκιμάσῃ αὐτοὺς.» Παρακείποντες δσα ἀπὸ τῆς 11 Οκτωβρίου διαδραματίζονται ἐν Ἑλλάδι, δτε κυβερνῶσιν αὐτοὶ οἱ Ἑλληνες, εὐχόμεθα πρὸς Θεὸν ἀπὸ μέσης καρδίας; ν' ἀποδείξῃ η ὑπὸ τὸν Γεώργιον δοκιμὴ δτι δίκαιες ἤστιν τὰ παρόπουνα ἡμῶν.»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΓΑΛΛΙΚΑΙ. Η *Μικρὰ Εφημερίς* (Petit Journal) τῶν Παρισίων ἀριθμεῖ 609 ἐφημερίδας ἐν Παρισίοις, ὡς ἔξτις ὑποδιαιρουμένας·

« Πολιτικαὶ ἐφημερίδες 22.—Ἐφημερίδες τῆς ἐκπαιδεύσεως 17. — Ἐφημερίδες ιατρικαὶ 40. — Στρατιωτικαὶ 10. — Ναυτικαὶ 10. — Γεωργικαὶ 30. — Κηπουρικαὶ 8. — Επιστημονικαὶ 24. — Θεάτρων καὶ καλλιτεχνίας 52. — Ιστορίας καὶ γεωγραφίας 42. — Αρχιτεκτονικαὶ καὶ μηχανικαὶ 27. — Οἰκονομολογικαὶ 15. — Τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων 51. — Φιλολογικαὶ 74. — Τοῦ συρμοῦ 66. — Θήρας, ἀλιείας κτλ. 40. — Βιογραφικαὶ 18. — Νομικαὶ 40. — Εκκλησιαστικαὶ καθολικαὶ 62. — Διαιρετυρόμεναι ἐκκλησιαστικαὶ 18. — Ιεραπλιτικαὶ ἐκκλησιαστικαὶ 3.»

Παρ' ἡμῖν δὲ τὰ 9/10 τῶν ἐφημερίδων εἰσὶ παλαιά· . . . καὶ φύλοιογικαὶ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐγὼ πέρνω καὶ λαμβάνω ἐγὼν δίδω καὶ κρατῶ,
Σχεδὸν πάντοτε κινοῦμαι, δικοὺς δὲν περιπατῶ.

Ἐγὼ φαίνομαι πολλάκις ἀσπλαγχνος, ἀνηλεής,

Πλὴν καὶ τοὺς πτωχούς πρὸ πάντων διέμοι τοὺς ἀλεῖται.

Ἐγὼ σφάζω, ἐγὼ σχίζω, ἐγὼ κτίζω καὶ χαλνῶ,

Ἐγὼ γρήματα συνάζω καὶ ἐγὼ τὰ δαπανῶ.

Ἐγὼ συλλαμβάνω κλέπτας, ἐγὼ δένω τοὺς τρελλούς.

Δὲν ἀκούω αὐτες οὔτε βλέπω, φίλε, τὸ παραμικρόν.

‘Αλλ' αἰσθάνομαι ἐν τούτοις τὸ θερμόν καὶ τὸ φυγόν.

‘Αν εἰπῆς πῶς εἶμαι ζεῦν νὰ μὲν εὑρῇς μὴ θαρρής:

Μολονότι ἀν μὲν κόφης στάζω αἶμα . . . ἀπορεῖς!;

Μή τὸν νεῦν σου, ἀναγνῶστα, ἀλλαχοῦ περιπλανᾶς,

Πανταχοῦ σὲ συνοδεύει καὶ εἰς πάντας μ' ἀπαντᾷς.

ΓΡΗΓ. Μ. ΒΑΝΝΙΕΡΗΣ.

Λύσις τοῦ ἐκ τῷ 321 φυλαδίῳ γρίφου

Ἐρως φρένας πλέκει.